

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

- Rechtbanken blijven op bewijslast art. 49 WIB hameren. 1**
- Indexering van erfpachtvergoedingen niet belastbaar 1**
- Harde strafsancities voor gefakeerde "fiscale" constructie ! 2**
- Schulden erflater niet zomaar een nalatenschapspassief ! 2**
- De funding loss nu ook op de politieke agenda ! 3**
- Kijk uit waar en hoe je een BTW-schuld boekt ! 3**
- Ook in de gevangenis moet je de fiscale aangifte invullen 3**
- Een advocaat moet goed kunnen luisteren ! 4**
- Steeds vaker voor strafrechter voor inbreuken op W.Venn.! 4**

Rechtbanken blijven op bewijslast art. 49 WIB hameren

Luc STOLLE

Een echtpaar factureert "managementprestaties" aan hun horecazaken via een vennootschap. De facturen worden door de fiscus verworpen omdat er geen bewijselementen voorliggen die de waarachtigheid van de gefactuurde prestaties bewijzen.

Het Hof van Beroep te Antwerpen bevestigt dat een belastingplichtige die beroepskosten in aftrek wil brengen, de echtheid, het bedrag en het beroepsmatig karakter van de uitgaven moet bewijzen (art. 49 WIB/92). De facturen op zich én de betaling ervan vormen op zich geen voldoende bewijs. Zij maken slechts een begin van bewijs uit! Volgens het Hof slaagt de horecavennootschap er niet in de nodige elementen voor te leggen die de realiteit van de prestaties kan ondersteunen. Zelfs de verklaringen van o.m. cliënteel dat het echtpaar daadwerkelijk het management van de horecazaken waarneemt, kunnen, aldus het Hof, niet overtuigen.

Maar het Hof "pakt" de belastingplichtige ook op een merkwaardigheid: de "verdachte" facturatie werd stopgezet van zodra de fiscus zijn controle had aangevat, dit terwijl de wijze van uitbating in de realiteit niet was gewijzigd.

Meldenswaardig in dit kader is ook het arrest van het Gentse Hof dat stelde dat premies van een groepsverzekering die ondertekend werd enkele dagen vóór de beslissing om de vennootschap te ontbinden, niet aftrekbaar zijn. Er is immers niet voldaan aan de voorwaarde dat de kosten gedaan dienen te zijn om belastbare inkomsten te verwerven of te behouden. Daarmee bevestigt het Gentse Hof dat de algemene aftrekvoorwaarden van art. 49 WIB/92 ook van toepassing zijn op de aftrekbare kosten die in art. 52 WIB/92 opgesomd worden.

Antwerpen 6 maart 2012

Gent 15 mei 2012

Indexering van erfpachtvergoedingen niet belastbaar

Philippe VANDEN POEL

Een natuurlijke persoon verleent een erfpacht aan een vennootschap tegen betaling van een jaarlijkse canon, die wordt gekoppeld aan de evolutie van het indexcijfer. De belastingplichtige vermeldt in zijn aangifte telkens het 'niet-geïndexeerde bedrag van de canon en steunt zich daarvoor op de waarderingsregel omvat in art. 10, § 1, lid 2 WIB/92. Dit artikel stelt het belastbaar bedrag vast in functie van de waarde die in aanmerking is genomen voor de heffing van het registratierecht naar aanleiding van de registratie van de erfpachtovereenkomst. Daaruit volgt, zo redeneert de belastingplichtige, dat bij de bepaling van het belastbaar bedrag in de personenbelasting geen rekening

mag worden gehouden met de verhogingen ingevolge de toepassing van de indexatieclausule. Deze verhogingen vinden immers plaats 'na' de registratie van de overeenkomst.

De Administratie wil de belastingplichtige daarentegen belasten op het werkelijk ontvangen (en dus geïndexeerde) bedrag, doch krijgt lik op stuk bij het Hof van Beroep te Brussel. Het Hof onderstreept dat de erfpachtvergoeding onderworpen is aan de bijzondere waarderingsregel van art. 10, § 1, lid 2 WIB/92. De belastingplichtige is dan ook terecht uitgegaan van de aangifte van de erfpachtvergoeding 'buiten index'.

Brussel 15 februari 2012

Hoewel art. 27 W.Succ. bepaalt dat de schulden die een overledene op de dag van zijn overlijden heeft in het passief van de nalatenschap mogen worden opgenomen, voorziet art. 33 W.Succ. een bijzondere regeling voor de schulden die de overledene had aan erfgenamen, legatarissen of begiftigden. Deze schulden kunnen enkel worden aanvaard indien het bewijs van hun echtheid door de aangevende partijen wordt geleverd.

Harde strafsancities voor gefakete "fiscale" constructie !

Luc STOLLE

Indien de controle over een vennootschap wijzigt en indien deze wijziging niet beantwoordt aan rechtmatige financiële of economische behoeften, dan verliezen de bestaande ("vorige") beroepsverliezen hun aftrekbaar karakter, zowel voor wat betreft het belastbaar tijdperk waarin de wijziging plaats had, als voor wat betreft latere belastbare tijdperken (art. 207, 3e lid, 3e streepje WIB/92)

In het kader van een strafrechtelijk onderzoek wordt vastgesteld dat de oorspronkelijke zaakvoerder (tevens overlater) "op papier" zaakvoerder bleef om de verliesrecuperatie te behouden. De onderzoekers stelden vast dat de "papieren zaakvoerder" zich totaal niet meer inliet met de activiteiten van de vennootschap. Meer nog, hij kon nauwelijks uitleggen welke activiteiten de vennootschap precies voerde en hoe hij erbij betrokken was.

De rechtbank volgt de stelling van het O.M.: het gaat om een constructie die is opgezet om belas-

tingen te ontduiken. Het argument van de verdediging dat er slechts sprake is van belastingontwijking wordt expliciet van de hand gewezen. Volgens de rechtbank hebben de beklaagden een inbreuk gepleegd op de belastingwet en dat met een bedrieglijk opzet: door hun handelswijze hebben ze zich opzettelijk onttrokken aan de verschuldigde belastingen. De betrokkenen worden dan ook veroordeeld tot een gevangenisstraf, weliswaar met uitstel. Maar bovendien verbiedt de rechtbank hen om gedurende vijf jaar een vennootschapsmandaat waar te nemen en wordt de verbeurdverklaring uitgesproken van de illegale vermogensvoordelen die zij behaalden. Deze voordelen worden geraamd op het bedrag van de "uitgespaarde" vennootschapsbelasting (toepassing art. 43bis Sw.).

Finaal is de constructie dus een maat voor niets geweest en eindigen de protagonisten met een beroepsverbod én een strafblad !

Rb. Gent 28 maart 2012

Schulden erflater niet zomaar een nalatenschapspassief !

Didier BAECKE

De vriendin van een overledene krijgt in het testament een deel van de nalatenschap toegewezen. Zij is evenwel niet akkoord met de hefingsbasis voor de successierechten. Die moet volgens haar verminderd worden met o.m. kosten voor nutsvoorzieningen die door haar werden betaald tijdens de periode van samenwonen.

Het Hof van Beroep is het hiermee niet eens. Hoewel art. 27 W.Succ. bepaalt dat de schulden die een overledene op de dag van zijn overlijden heeft in het passief van de nalatenschap mogen worden opgenomen, voorziet art. 33 W.Succ. een bijzondere regeling voor de schulden die de overledene had aan erfgenamen, legatarissen of begiftigden. Deze schulden kunnen enkel worden aanvaard indien het bewijs van hun echtheid door de aangevende partijen wordt geleverd. De wetgever vereist m.a.w. dat erfgenamen en consoorten moeten aantonen dat de ingeroepen verbintenis ten laste van de overledene echt is, effectief tot stand gekomen is en ook nog werkelijk bestond op de dag van het overlijden.

In voorliggend geval wordt de echtheid van het

bestaan van de schulden niet aangetoond door de voorliggende eenzijdige verklaringen van de vriendin. Uit geen enkel stuk blijkt dat het geld daadwerkelijk aan de overledene werd overhandigd. Bovendien blijkt uit niets dat die kosten volledig ten laste waren van de overledene (de erflater en de legataris woonden immers feitelijk samen). Evenmin werd bewezen dat de schulden op datum van het overlijden nog bestonden, d.w.z. dat op dat ogenblik nog de verplichting bestond om de schuld terug te betalen. Meer nog, volgens het Hof is er geen verplichting tot terugbetaling als het geld dat is aangewend, uit erkentelijkheid, uit verknochtheid, uit menslievendheid, etc. werd overhandigd. De Ontvanger heeft dan ook terecht beslist dat de schulden waarvan de aftrek werd gevraagd, niet als passiva van de nalatenschap konden gelden. De successierechten ten laste van de vriendin werden dus correct berekend.

Antwerpen 22 mei 2012

Art. 1907bis B.W. beperkt de wederbeleggingsvergoeding tot zes maanden interest, berekend over de terugbetaalde som en naar de in de overeenkomst bepaalde rentevoet. Dit artikel is enkel van toepassing bij leningen op afbetaling (o.m. beroepskredieten), doch geldt niet voor kredietopeningen.

De *funding loss* nu ook op de politieke agenda !

Philippe VANDEN POEL

Art. 1907bis B.W. beperkt de wederbeleggingsvergoeding tot zes maanden interest. Deze vergoeding wordt berekend over de terugbetaalde som en volgens de in de overeenkomst bepaalde rentevoet. Dit artikel is evenwel enkel van toepassing bij leningen op afbetaling (o.m. beroepskredieten), doch geldt niet voor zgn. kredietopeningen. Daarvan maken financiële instellingen vaak handig gebruik om hoge *funding loss*-vergoedingen aan te rekenen. Wij wezen er reeds op dat kredieten door banken wel eens worden gekwalificeerd als kredietopeningen, dit terwijl het o.i. gaat om leningen waarop art. 1907bis B.W. wel toegepast kan worden.

Ook de politiek onderkende ondertussen het probleem: er werd recent een wetsvoorstel inge-

diend dat de wederbeleggingsvergoedingen in hoogte wil beperken: (1) in geval van privé hypothecaire kredieten zou deze vergoeding beperkt worden tot één (i.p.v. drie) maanden interestdeel in de laatste aflossing; (2) in geval van andere kredieten zou de vergoeding beperkt worden tot twee (i.p.v. zes of de ongelimiteerde *funding losses*) maanden interestdeel in de laatste aflossing. Het zou een wereld van verschil zijn !

Het wetsvoorstel wordt binnenkort besproken in het parlement. We zien de afloop met spanning tegemoet, doch wijzen er op dat er ook heden wel degelijk argumenten zijn om de duur verdiende centen uit de grijpgrage klauwen van de bank te redden.

Wetsvoorstel 19 november 2012

Kijk uit waar en hoe je een BTW-schuld boekt !

Thomas VAN BEVEREN

Een vennootschap die actief is als bouwpromotor en beroepsoprichter van gebouwen nam een BTW-schuld (i.v.m. bepaalde vastgoedverkopen) op in haar jaarrekening onder de rubriek "schulden op meer dan één jaar". Deze schuld bleef gedurende jaren in de jaarrekening staan. Wanneer de BTW veel later wordt ingevorderd, beroept de vennootschap zich op de verjaring van het recht van de Staat.

Maar volgens de fiscus maakt de herhaalde opname van de BTW-schuld een herhaalde erkenning van de schuld uit. Dergelijke erkenning stuit de verjaring (art. 2244 e.v. BW en art. 83, § 1, al. 1 WBTW). Volgens de vennootschap kan alleen de eerste opname als een erkenning gelden.

Maar het Hof van Beroep te Bergen volgt de fiscus: door de BTW-schuld herhaaldelijk onder dezelfde benaming ("te betalen BTW op vastgoed") op te nemen in de goedgekeurde en neergelegde jaarrekeningen, heeft de vennootschap niets anders gedaan dan de schuld iedere keer te "erkennen". Dit heeft de verjaring telkenmale rechtsgeldig gestuit. Het Hof merkt nog op dat dit anders zou zijn geweest indien de BTW-plichtige de betrokken som had geboekt als een "voorziening voor fiscale schulden". Een dergelijke boekhoudkundige verwerking zou er op gewezen hebben dat de som nog niet het karakter had van een "schuld" omwille van een onzekerheid of betwisting.

Bergen 27 april 2012

Ook in de gevangenis moet je de fiscale aangifte invullen

Didier BAECKE

Een illuster figuur is bestuurder en zaakvoerder van diverse vennootschappen, allemaal gevestigd op zijn privéadres. Hij belandt evenwel in de gevangenis waardoor hij, naar eigen zeggen, belet was tijdig een fiscale nihil-aangifte in te dienen.

Bij gebrek aan aangifte past de fiscus de belastbare minima toe waarnaar wordt verwezen in art. 342 § 3 WIB/92 toe. Die minima vindt men terug in art. 182 § 2, 1e lid KB/WIB/92. Vermits de

betrokkene een zelfstandig beroep uitoefende, moet hij – aldus de fiscus – belast worden op basis van een minimumwinst van 19.000 euro.

Volgens het Antwerpse Hof werd de belastingplichtige correct belast. De toepassing van art. 342 § 3 WIB/92 houdt een omkering van de bewijslast in: het is dus aan de belastingplichtige om aan te tonen dat zijn winst lager is dan het forfait. Dit bewijs wordt *in casu* niet geleverd.

Antwerpen 25 september 2012

Art. 648 W.Venn. bepaalt dat zij die art. 629 W.Venn. overtreden, kunnen worden gestraft met geldboete van 50 tot 10.000 euro en met gevangenisstraf van één maand tot een jaar. Ingevolge art. 629 mag een NV geen middelen voorschieten, leningen toestaan of zekerheden stellen met het oog op de verkrijging van haar aandelen door derden.

Een advocaat moet goed kunnen luisteren !

Luc STOLLE

Een advocaat heeft zware gehoorproblemen en laat zich daarom een oorprothese inplanten. Zijn vennootschap neemt de kosten ten laste. Hij legt de fiscus uit dat hij zonder oorprothese zijn beroep had moeten staken. De fiscus is evenwel van oordeel dat het gaat om uitgaven van persoonlijke aard. Na voorlegging van de nodige medische attesten en verslagen, oordeelt het Antwerpse Hof dat de ingreep inderdaad van

essentieel belang waren om de advocaat toe te laten zijn activiteiten te kunnen verder zetten. Het beroepskarakter staat dus vast. Maar de advocaat haalt zijn slag niet volledig thuis. Het Hof merkt op dat de dove advocaat ook in zijn privéleven van de voordelen van de ingreep geniet. De kost is daarom niet volledige aftrekbaar, maar slechts voor 50 %.

Antwerpen 11 september 2012

Steeds vaker voor strafrechter voor inbreuken op W.Venn.!

Luc STOLLE

X wil de aandelen van een NV overnemen van Y, maar dan wel zonder al te veel privémiddelen op tafel te leggen. Daarom draagt de NV eerst een schuldvordering over aan X. Vervolgens draagt X diezelfde schuldvordering over aan Y ter betaling van de koopprijs. Finaal is aldus niet de NV schuldeiser voor het bedrag van de schuldvordering, maar wel Y. De schuldvordering is m.a.w. uit de NV gelicht, dit terwijl haar aandelen zijn overgegaan van Y naar X.

Er wordt evenwel strafklacht neergelegd op grond van art. 648 W.Venn. Dat artikel bepaalt dat zij die art. 629 W.Venn. overtreden, kunnen worden gestraft met geldboete van 50 tot 10.000 euro en met gevangenisstraf van één maand tot

een jaar. Ingevolge art. 629 mag een NV geen middelen voorschieten, leningen toestaan of zekerheden stellen met het oog op de verkrijging van haar aandelen door derden.

Volgens de correctionele rechtbank te Leuven is de dubbele overdracht van een schuldvordering een onrechtmatige vorm van financiële steunverlening door de doelvennootschap. Deze laatste ontving immers geen of hooguit een dubieuze of preciaire tegenprestatie van de koper (X), hetgeen haar vermogen heeft aangetast. Niet alleen haar bestuurders, maar ook de begunstigen van een verboden financiële steun worden door de strafrechter veroordeeld.

Corr. Antwerpen, 24 november 2011

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Georges Henriiaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Hungary, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com